31992R2075

REGULAMENTUL (CEE) NR. 2075/92 AL CONSILIULUI
din 30 iunie 1992
privind organizarea comună a pieței în sectorul tutunului brut

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolele 42 și 43,

având în vedere propunerea Comisiei ([1]),

având în vedere avizul Parlamentului European ([2]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ([3]),

întrucât funcționarea și dezvoltarea pieței comune în sectorul produselor agricole trebuie să fie însoțită de stabilirea unei politici agricole comune, care să cuprindă în special organizarea comună a pieței care poate lua forme diferite, în funcție de produs;

întrucât scopul politicii agricole comune este îndeplinirea obiectivelor articolului 39 din tratat și, cu precădere în sectorul tutunului brut, stabilizarea piețelor și atingerea unui nivel de trai ridicat pentru populația ocupată în sectorul agricol respectiv; întrucât aceste obiective pot fi îndeplinite prin adaptarea resurselor la cerințe, în special prin intermediul unei politici a calității;

întrucât situația actuală de pe piața tutunului, unde oferta nu corespunde cererii, necesită o revizie generală substanțială a măsurilor comunitare care au reglementat piața până acum, asigurând în același timp continuitatea cultivării tutunului de către producătorii tradiționali; întrucât o asemenea revizie generală necesită simplificarea mecanismelor de gestionare a pieței, limitarea producției în funcție de cerințele pieței și de constrângerile bugetare și mijloace de control mai drastice care să asigure realizarea în totalitate, de către mecanismele de gestionare, a obiectivelor organizării comune a pieței;

întrucât soiurile de tutun pot fi clasificate în grupe în funcție de tehnica de cultivare și de costurile de producție, ținând seama de denumirile utilizate în comerțul internațional;

întrucât concurența de pe piața tutunului necesită sprijinirea producătorilor tradiționali de tutun; întrucât sprijinul acordat trebuie să se bazeze pe un sistem de prime care să permită vânzarea tutunului de către Comunitate;

întrucât sistemul de prime poate fi administrat eficient prin intermediul contractelor de cultură încheiate între cultivatori și unitățile prim-procesatoare, care garantează piețe de desfacere stabile pentru cultivatori și aprovizionări regulate pentru unitatea de procesare; întrucât prin plata, de către unitatea de procesare către producător, a unei sume echivalente cu valoarea primei, la termenul de livrare a tutunului în conformitate cu contractul, sub rezerva conformității cu cerințele de calitate specificate, se asigură sprijinirea cultivatorilor și, în același timp, se facilitează gestionarea sistemului de prime;

întrucât, pentru a limita producția de tutun în Comunitate și pentru a descuraja producția de soiuri pe care piața nu le poate prelua imediat, este necesar să se stabilească un prag maxim global de garanție pentru Comunitate, care să fie divizat, anual, în praguri specifice de garanție pentru grupele de soiuri în cauză;

întrucât, în vederea respectării pragurilor de garanție, este necesar să se instituie un sistem de cote de procesare pentru o perioadă limitată; întrucât, pentru o perioadă de tranziție, statele membre trebuie să aloce cote de procesare companiilor respective, în cadrul pragurilor de garanție, urmând ca normele comunitare create în acest scop să fie aplicate pentru a asigura o alocare corectă pe baza cantităților procesate în trecut, însă fără a lua în seamă nivelurile anormale de producție; întrucât se vor lua măsurile necesare pentru a permite ulterior alocarea cotelor către producători, în condiții satisfăcătoare; întrucât statele membre care dețin datele necesare pentru alocarea cotelor producătorilor pe baza rezultatelor obținute în trecut trebuie să fie autorizate în acest sens;

întrucât unitățile prim-procesatoare nu trebuie să încheie contracte de cultură pentru cantități care depășesc cotele alocate; întrucât rambursarea primelor trebuie să fie limitată la o sumă corespunzătoare cotei;

întrucât, inițial, trebuie luate măsuri pentru ca sistemele de prime și de limitare a producției să se desfășoare până în 1997, astfel încât acestea să poată fi revizuite ținând seama de experiența acumulată în vederea adaptării lor eventuale pentru perioada ulterioară;

întrucât măsurile de orientare a producției pot contribui la stabilizarea pieței tutunului și la îmbunătățirea calității producției; întrucât acordarea de ajutoare specifice va permite grupurilor de producători să contribuie la îmbunătățirea organizării și orientării producției; întrucât programul de cercetare finanțat cu veniturile încasate din deducerile din prime va permite alinierea cultivării tutunului la cerințele comunitare în ceea ce privește sănătatea publică; întrucât, în cele din urmă, este necesar un program de

([1]) JO C 295, 14.11.1991, p. 10.
([2]) JO C 94, 13.4.1992.
([3]) JO C 98, 21.4.1992, p. 18.

conversie pentru cultivatorii soiurilor de tutun Mavra, Tsebelia, Forchheimer Havanna IIc și hibrizii de tutun Geudertheimer, având în vedere importanța acestor soiuri pentru economia anumitor regiuni din Comunitate;

întrucât instituirea pieței unice necesită un sistem de comercializare unic la frontierele externe;

întrucât restricțiile cantitative la frontierele externe ale Comunității pot fi anulate; întrucât, cu toate acestea, în cazul unor situații excepționale, Comunitatea trebuie să poată lua de îndată toate măsurile necesare pentru a proteja piața comunitară împotriva perturbărilor de orice fel;

întrucât situațiile neprevăzute care pot apărea pe piață pot necesita adoptarea de către Comisie a unor măsuri excepționale de susținere a pieței;

întrucât acordarea anumitor ajutoare ar putea pune în pericol realizarea pieței unice; întrucât dispozițiile tratatului care reglementează evaluarea ajutoarelor acordate de statele membre și interzicerea ajutoarelor incompatibile cu piața comună trebuie aplicate în sectorul tutunului;

întrucât, în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 729/70 al Consiliului din 21 aprilie 1970 privind finanțarea politicii agricole comune [1], responsabilitatea financiară pentru cheltuielile statelor membre care îndeplinesc dispozițiile acestui regulament revine Comunității;

întrucât experiența arată că în sectorul tutunului sunt indispensabile controale mai severe; întrucât, atunci când este cazul, se pot acorda anumite competențe de control unei agenții de supraveghere independente pentru a trata cerințele specifice pieței tutunului;

întrucât organizarea comună a pieței în sectorul tutunului trebuie să țină seama, în mod simultan și corespunzător, de obiectivele prevăzute la articolele 39 și 110 din tratat;

întrucât tranziția de la regimul instituit de Regulamentul (CEE) nr. 727/70 al Consiliului din 21 aprilie 1970 privind organizarea comună a pieței în sectorul tutunului brut [2] la regimul prevăzut de prezentul regulament trebuie să aibă loc în cele mai bune condiții; întrucât, în acest scop, pot fi necesare măsuri de tranziție; întrucât noul regim nu ar trebui să se aplice în totalitate până la recolta din 1993,

ADOPTĂ URMĂTORUL REGULAMENT:

Articolul 1

Organizarea comună a pieței în sectorul tutunului brut cuprinde norme cu privire la:

— sistemul de prime;

— măsurile de orientare și limitare a producției;

— regimul comercial cu țările terțe.

Organizarea comună vizează tutunurile brute sau neprelucrate și deșeurile de tutun sub incidența poziției 2401 din Nomenclatura Combinată.

Articolul 2

Soiurile de tutun brut se clasifică în următoarele grupe:

(a) flue-cured:

tutun uscat în cuptoare cu circulația, temperatura și umiditatea aerului controlate;

(b) light air-cured:

tutun uscat cu aer, acoperit, nefermentat;

(c) dark air-cured:

tutun uscat cu aer, acoperit, fermentat în mod natural înainte de a fi comercializat;

(d) sun-cured:

tutun uscat la soare;

(e) fire-cured:

tutun uscat la foc;

(f) Basma (sun-cured);

(g) Katerini (sun-cured);

(h) Kaba-Koulak (clasic) și altele similare (sun-cured).

Soiurile din fiecare grupă sunt enumerate în anexă.

TITLUL I

Sistemul de prime

Articolul 3

(1) Începând cu recolta din 1993 până la recolta din 1997, se aplică un sistem de prime. Prima are aceeași valoare pentru toate soiurile de tutun din toate grupele.

[1] JO L 94, 28.4.1970, p. 13, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 2048/88 (JO L 185, 15.7.1988, p. 1).

[2] JO L 94, 28.4.1970, p. 1, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 860/92 (JO L 91, 7.4.1992, p. 1).

(2) Cu toate acestea, pentru tutunul flue-cured, light air-cured și dark air-cured cultivat în Belgia, Germania și Franța, se acordă o sumă suplimentară. Această sumă este egală cu 50 % din diferența între prima acordată pentru aceste soiuri de tutun în conformitate cu alineatul (1) și prima aplicabilă recoltei din 1992.

(3) Primele se acordă cu scopul de a suplimenta veniturile producătorilor ale căror produse corespund cerințelor pieței și de a facilita vânzarea tutunului produs în Comunitate.

Articolul 4

(1) În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 43 alineatul (2) din tratat, Consiliul stabilește valoarea primei și sumele suplimentare pentru fiecare recoltă de tutun, ținând seama cu precădere de posibilitățile anterioare și previzibile pentru vânzarea diverselor tipuri de tutun, în condiții normale de concurență, pe piața Comunității și pe piața mondială.

(2) Valoarea primei se stabilește:

(a) pentru un kilogram de foi de tutun care nu au fost supuse procedurilor de primă procesare și ambalare;

(b) pentru fiecare grupă de tutun brut.

Articolul 5

Primele se acordă în baza condițiilor următoare:

(a) tutunul trebuie să provină dintr-o zonă de producție determinată pentru fiecare soi;

(b) cerințele de calitate trebuie să fie respectate;

(c) producătorul trebuie să livreze foile de tutun la sediul unității prim-procesatoare în baza unui contract de cultură.

Articolul 6

(1) Contractele de cultură cuprind:

— angajamentul unității prim-procesatoare de a plăti cultivatorului, pe lângă prețul de achiziție, o sumă egală cu valoarea primei, la momentul livrării, pentru cantitatea prevăzută în contract și livrată efectiv;

— angajamentul cultivatorului de a livra unității prim-procesatoare tutun brut care întrunește cerințele de calitate.

(2) Organul competent rambursează unității prim-procesatoare valoarea primei pe baza dovezii în conformitate cu care cultivatorul a livrat tutunul, iar suma menționată la alineatul (1) a fost achitată.

Articolul 7

În vederea aplicării prezentului titlu se adoptă normele de aplicare în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23.

Acestea cuprind:

— delimitarea zonelor de producție pentru fiecare soi de tutun;

— cerințele de calitate pentru tutunul livrat;

— dispoziții suplimentare care urmează să fie incluse în contractul de cultură și data finală pentru încheierea acestuia;

— o eventuală obligație a unității prim-procesatoare de a prezenta o garanție în cazul în care solicită un avans și condițiile privind constituirea și eliberarea garanției respective;

— condițiile specifice de acordare a primei în cazurile în care contractul de cultură este încheiat cu un grup de producători;

— măsurile care trebuie luate în cazul în care cultivatorul sau unitatea prim-procesatoare nu își îndeplinește obligațiile contractuale.

TITLUL II

Sistemul de limitare a producției

Articolul 8

Pragul global de garanție pentru Comunitate se stabilește la cel mult 350 000 de tone de foi de tutun brut per recoltă. Cu toate acestea, pentru 1993, acest prag este stabilit la 370 000 de tone.

În cadrul acestei limite, Consiliul stabilește, anual, un prag de garanție specific pentru fiecare grupă de soiuri, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 43 alineatul (2) din tratat, ținând seama cu precădere de condițiile socioeconomice, agrare și de piață din zonele de producție respective.

Articolul 9

(1) În vederea respectării pragurilor de garanție se instituie un sistem de cote de procesare pentru recoltele cuprinse între 1993 și 1997.

(2) În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 43 alineatul (2) din tratat, Consiliul alocă statelor membre producătoare, pentru fiecare recoltă, cantitățile disponibile pentru fiecare grupă de soiuri.

(3) Pe baza cantităților alocate în conformitate cu alineatul (2) și fără a aduce atingere aplicării alineatului (5), pentru recoltele din 1993 și 1994, statele membre distribuie cotele de procesare, la nivel transnațional, unităților prim-procesatoare proporțional cu media cantităților livrate în vederea procesării în ultimii trei ani anteriori anului ultimei recolte, defalcate pe grupe de soiuri. Cu

toate acestea, producția din 1992 și cantitățile livrate din această recoltă nu sunt luate în considerare. Procedura de alocare a cotelor de procesare pentru următoarele recolte nu este afectată de această alocare.

Unitățile prim-procesatoare care își încep activitatea după începutul perioadei de referință primesc o cantitate proporțională cu cantitatea medie livrată în vederea procesării în timpul perioadei de activitate.

Statele membre rezervă 2 % din totalul cantităților pe care le au la dispoziție, pe grupe de soiuri, pentru unitățile prim-procesatoare care își încep activitatea în anul recoltei sau în anul precedent. În limitele acestui procentaj, unitățile prim-procesatoare menționate anterior primesc o cantitate care nu depășește 70 % din capacitatea de procesare a acestora, cu condiția prezentării de garanții adecvate în ceea ce privește eficiența și viabilitatea pe termen lung a activității acestora.

(4) Cu toate acestea, statele membre pot distribui cotele direct la producători în cazul în care dețin informațiile necesare referitoare la producția tuturor producătorilor din ultimele trei recolte anterioare ultimei recolte, cu privire la soiurile și cantitățile produse și livrate unei unități de procesare.

(5) Atunci când cotele se alocă în conformitate cu alineatele (3) și (4), nu se ține seama în mod special, la calcularea producției de referință, de cantitățile de tutun brut produse peste limita cantităților maxime garantate, care se aplică în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 727/70.

Atunci când este cazul, producția este luată în considerare numai în limita cotelor alocate în timpul anilor luați în considerare.

Articolul 10

O unitate prim-procesatoare nu poate încheia contracte de cultură și nu poate primi prin rambursare valoarea primei pentru cantitățile care depășesc cotele care au fost alocate ei sau producătorului.

Articolul 11

Normele de aplicare a prezentului titlu se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23. În conformitate cu dispozițiile articolului 9 alineatul (5), acestea includ ajustările metodei de distribuire a cotelor și precondițiile pentru aplicarea cotelor la nivelul producătorilor, în special în legătură cu situațiile anterioare.

TITLUL III

Măsuri de conversie a producției

Articolul 12

(1) Pentru concentrarea aprovizionării și adaptarea acesteia la cerințele calitative ale pieței, se acordă un ajutor specific echivalent cu 10 % din valoarea primei la încheierea unui contract de cultură între o unitate prim-procesatoare și un grup recunoscut de producători și atunci când cantitățile livrate în baza acestor contracte reprezintă producția totală a membrilor grupului.

(2) Grupului de producători i se acordă un ajutor specific pentru îmbunătățirea organizării și orientării producției.

(3) Normele de aplicare a prezentului articol se adoptă de către Comisie în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23. Acestea cuprind:

— definiția grupurilor de producători eligibile pentru acordarea ajutorului specific;

— condițiile necesare pentru recunoașterea grupurilor de producători;

— scopurile în care poate fi folosit ajutorul specific.

Articolul 13

(1) Se instituie un Fond comunitar de cercetare și informare în sectorul tutunului. Acesta este finanțat prin deducerea a cel mult 1 % din valoarea primei la momentul efectuării plății.

(2) Fondul finanțează și coordonează programe de cercetare și informare pentru promovarea unei mai bune cunoașteri a efectelor dăunătoare ale tutunului și a măsurilor preventive și curative adecvate și pentru orientarea producției de tutun comunitar spre soiurile și calitățile cele mai puțin dăunătoare.

(3) În vederea aplicării prezentului articol se adoptă norme de aplicare în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23.

Articolul 14

Comisia adoptă un program cu o durată de trei ani pentru conversia plantațiilor de tutun Mavra, Tsebelia, Forchheimer Havanna IIc și de hibrizi de tutun Geudertheimer către soiuri care întrunesc în mai mare măsură cerințele pieței sau în alte culturi agricole, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23. Programul se lansează începând cu recolta din 1993. Acesta poate cuprinde măsuri specifice de compensare a pierderilor financiare suferite de cultivatori ca urmare a acestei conversii.

TITLUL IV

Comerțul cu țări terțe

Articolul 15

Cu excepția cazurilor în care prezentul regulament prevede alte măsuri sau Comisia adoptă o derogare în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23, în comerțul cu țări terțe sunt interzise următoarele:

(a) colectarea oricăror taxe cu efect similar taxelor vamale;

(b) aplicarea oricăror restricții cantitative sau măsuri cu efect similar.

Articolul 16

(1) În cazul în care, prin importuri sau exporturi, piața comunitară a unui produs sau a mai multor produse menționate la articolul 1 suferă sau poate suferi perturbări serioase care ar putea pune în pericol obiectivele articolului 39 din tratat, se pot lua măsuri adecvate în ceea ce privește schimburile cu țări terțe până când dispar perturbările sau pericolul perturbărilor.

(2) În cazul în care survine situația menționată la alineatul (1), Comisia hotărăște, la cererea statelor membre sau din proprie inițiativă, cu privire la măsurile necesare, care sunt notificate statelor membre și se aplică imediat. În cazul în care Comisia primește o solicitare din partea unui stat membru, aceasta ia o decizie în termen de 24 de ore de la primirea solicitării.

(3) În termen de trei zile lucrătoare de la data notificării, statele membre pot supune atenției Consiliului măsurile adoptate de Comisie. Consiliul se întrunește fără întârziere. Acesta poate modifica sau respinge măsura în discuție cu majoritate calificată.

TITLUL V

Dispoziții generale şi tranzitorii

Articolul 17

Pentru a contracara situațiile neprevăzute care pot apărea pe piață pot fi luate măsuri excepționale de sprijin, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23. Domeniul de aplicare și durata acestor măsuri nu pot depăși ceea ce este strict necesar pentru susținerea pieței.

Articolul 18

Cu excepția cazurilor în care prezentul regulament prevede alte măsuri, articolele 92, 93 și 94 din tratat se aplică producției și comercializării produselor menționate la articolul 1.

Articolul 19

Cheltuielile survenite în conformitate cu titlurile I și III se consideră cheltuieli în sensul articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 729/70.

Articolul 20

(1) Statele membre iau toate măsurile necesare în vederea respectării dispozițiilor comunitare în sectorul tutunului brut. În acest scop, în șase luni după adoptarea prezentului regulament, acestea notifică Comisiei dispozițiile pe care intenționează să le adopte în ceea ce privește gestionarea și controlul. În termen de trei luni de la data notificării, Comisia aprobă aceste dispoziții sau solicită modificarea acestora. Atunci când li se solicită acest lucru, statele membre efectuează modificările cât mai repede posibil. Statele membre transmit de îndată Comisiei modificările dispozițiilor naționale, aceasta urmând să le examineze în conformitate cu aceeași procedură.

(2) În conformitate cu ordinea sa internă, fiecare stat membru producător înființează o agenție specifică cu competențe de control cu privire la dispozițiile comunitare în sectorul tutunului. Cu toate acestea, statele membre care, în temeiul articolului 9 alineatul (2), dețin un prag de cantitate mai mic de 45 000 de tone pot alege să nu înființeze o astfel de agenție.

(3) Agenția deține autonomie administrativă completă. Statele membre îi atribuie competențe depline în vederea îndeplinirii atribuțiilor sale.

Personalul agenției este suficient ca număr și pregătit astfel încât să poată îndeplini atribuțiile menționate anterior.

(4) Înainte de începutul fiecărui an de comercializare, statul membru în cauză elaborează și trimite Comisiei, la propunerea agenției, bugetul estimativ și un program de lucru care să asigure aplicarea corectă a sistemului de prime. Fără a aduce atingere responsabilităților statului membru, Comisia îi poate solicita să efectueze orice modificare, în bugetul estimativ sau în programul de lucru, pe care aceasta o crede de cuviință.

Persoane desemnate de Comisie pot monitoriza oricând activitățile pe care le desfășoară agenția.

Agenția înaintează statului membru și Comisiei rapoarte periodice cu privire la acțiunile pe care le îndeplinește. Aceste rapoarte trebuie să menționeze orice problemă întâlnită și, după caz, sugestii pentru îmbunătățirea regimului de control.

(5) 50 % din cheltuielile efective ale agenției se acoperă de către bugetul general al Comunităților Europene, iar restul se acoperă de către statul membru respectiv.

(6) Comisia determină suma anuală reprezentând cheltuielile efective menționate la alineatul (5) pe baza informațiilor furnizate de către statele membre respective. Suma se acordă atunci când Comisia este convinsă că agenția a fost înființată și că aceasta își îndeplinește atribuțiile care îi revin. Pentru a facilita înființarea și

funcționarea agenției, suma respectivă poate fi achitată în avans, sub formă de rate, în timpul anului respectiv, în conformitate cu bugetul anual al agenției, acesta fiind elaborat cu acordul statului membru și al Comisiei înainte de sfârșitul lunii octombrie a fiecărui an următor.

(7) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că inspectorii desemnați în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4):

— au acces la sediile de producție, procesare și comercializare;

— pot examina datele contabile și alte documente relevante pentru procedura de control și pot face copii după acestea sau pot să dispună de extrase ale acestor documente;

— pot solicita orice informație relevantă.

(8) Comisia, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23, adoptă normele de aplicare a prezentului articol.

Articolul 21

Statele membre și Comisia își comunică toate informațiile necesare pentru aplicarea prezentului regulament. Normele de aplicare pentru comunicarea și difuzarea acestor informații se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23.

Articolul 22

Se înființează Comitetul de gestionare a tutunului (denumit în continuare „comitetul"), care are în componență reprezentanți ai statelor membre și al cărui președinte este un reprezentant al Comisiei.

Articolul 23

(1) Reprezentantul Comisiei prezintă Comitetului un proiect cu măsurile care urmează să fie adoptate. Comitetul își dă avizul cu privire la proiect în termenul pe care președintele îl poate stabili în funcție de urgența proiectului. Avizul este emis cu majoritatea prevăzută la articolul 148 alineatul (2) din tratat pentru deciziile pe care Consiliul trebuie să le adopte la propunerea Comisiei. Voturile reprezentanților statelor membre în cadrul Comitetului sunt ponderate în conformitate cu prevederile articolului în cauză. Președintele nu participă la vot.

(2) Comisia adoptă măsuri care se aplică imediat. Cu toate acestea, în cazul în care aceste măsuri nu sunt conforme cu avizul Comitetului, acestea sunt comunicate Consiliului de către Comisie. În acest caz, Comisia poate să amâne aplicarea măsurilor, cu privire la care a hotărât, pentru o perioadă de cel mult o lună de la data comunicării acestora.

(3) Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, poate să ia o decizie diferită în termenul prevăzut în alineatul precedent.

Articolul 24

Comitetul poate lua în considerare orice aspecte semnalate de președintele său fie din proprie inițiativă, fie la cererea reprezentantului unui stat membru.

Articolul 25

În aplicarea prezentului regulament trebuie să se țină seama, în mod simultan și corespunzător, de obiectivele prevăzute la articolele 39 și 110 din tratat.

Articolul 26

Înainte de 1 aprilie 1996, Comisia îi prezintă Consiliului propunerea sa cu privire la regimurile prevăzute la titlurile I și II cu aplicare începând cu recolta din 1998. Consiliul acționează pe baza propunerii, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 43 alineatul (2) din tratat.

Articolul 27

Atunci când sunt necesare măsuri tranzitorii pentru facilitarea tranziției de la regimurile stabilite de Regulamentul (CEE) nr. 727/70 la aranjamentele prevăzute de prezentul regulament, aceste măsuri se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23.

Articolul 28

Regulamentul (CEE) nr. 727/70 se abrogă începând cu recolta din 1993.

Articolul 29

Prezentul regulament se aplică începând cu recolta din 1993.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Luxemburg, 30 iunie 1992.

Pentru Consiliu

Președintele

Arlindo MARQUES CUNHA

ANEXĂ

CLASIFICAREA SOIURILOR DE TUTUN

I. FLUE-CURED

Virginia

Virginia D și hibrizii

Bright

II. LIGHT AIR-CURED

Burley

Badischer Burley și hibrizii

Maryland

III. DARK AIR-CURED

Badischer Geudertheimer, Pereg, Korso

Paraguay și hibrizii

Dragon Vert și hibrizii

Philippin

Petit Grammont (Flobecq)

Semois

Appelterre

Nijkerk

Misionero și hibrizii

Rio Grande și hibrizii

Forchheimer Havanna IIc

Nostrano del Brenta

Resistente 142

Goyano

Hibrizii de Geudertheimer

Beneventano

Brasile Selvaggio și soiuri similare

Burley fermentat

Havanna

IV. FIRE-CURED

Kentucky și hibrizii

Moro di Cori

Salento

V. SUN-CURED

Xanthi-Yaka

Perustitza

Samsun

Erzegovina și soiuri similare

Myrodata Smyrnis, Trapezous și Phi I

Kaba Koulak (neclasic)

Tsebelia

Mavra

VI. Basmas

VII. Katerini și soiuri similare

VIII. Kaba Koulak (clasic)

Elassona

Myrodata Agrinion

Zichnomyrodata